

Rumburk, kostel sv.Bartoloměje,
23.října 2011
Ekumenická modlitba; 17 hodin

Čtení: Ž 122

Text: Mk 12,28-34

Požehnání: Nu 6,24-26

Mk 12,28-34: Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"²⁹ Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;³⁰ miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!'"³¹ Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není."³² I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho;³³ a milovati jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc, než přinášet Bohu oběti a dary."³⁴ Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi daleko od Božího království." Potom se ho již nikdo otázat neodvážil.

Je mi jasné, že v tomto citátu z evangelia není na první poslech příliš rad, doporučení nebo východisek pro situace, kterých je všude na světě plno. To jsou situace určované nervozitou, neúctou, nedůvěrou, podezíravostí a nepřátelstvím. Je toho ve světě mnoho, je zvláštní, že čím se máme lépe, tím více toho spíše přibývá a většinou se domníváme, že řešení je závislé na tom, kolik se pro takovou činnost uvolní peněz. Ostatně u množství peněz nebo u jejich nedostatku začíná nebo končí postupy, kterými se hodlá něco měnit a změnit. Proto vás chci informovat o tom hned ze začátku, peníze nemáme a nevezeme je. Spíše s odkazem na Sk 3 a Petra a Jana u chrámu řeknu: Co máme, to dáme!

Podstatné je, že se dnes nescházíme na náměstí, ale scházíme se při příležitosti ekumenické modlitby v kostele. Sešli jsme ke ztišení, aby nyní oslovil Bůh. Vstupuje skrze naše soustředění do našich myslí a duší, aby v nás působil. To je jeho záměr, máme-li být spolupracovníky na jeho díle.

Existuje několik důrazů, které se objevují i ve slovech, čtených z evangelia. První z nich je: Bůh je náš jediný Pán. Je to ten, kdo nás chce ovládat, kdo nám chce vládnout, a kdo brání tomu, abychom byli ovládáni něčím či někým jiným. Dělá to proto, že ví, že existuje přinejmenším jeden soupeř. Ten také chce být naším pánem, chce nad každým z nás mít vliv. Zůstanu u jediné jeho podoby. Nemám dojem, že by lidé, kteří nebydlí v tomto regionu, si o

vás mysleli, že jste horší než ti, co žijí jinde. Co je horší než jinde, je atmosféra, prostředí, podmínky, které nyní u vás vládou. Existuje docela zajímavé pozorování odborníků (psychologů a těch, kdo zkoumají lidské chování a pohnutky), kteří říkají, jak silně člověka ovlivňuje prostředí, ve kterém se pohybuje. Slušný, normální, mladý člověk přijde na vojnu, začne šikanovat a kdekdo se ptá: kde se to v něm vzalo? Snadno podlehl náladě, která tam vládla. Pustíte dítě do školky a ono se vrací domů se všelijakými sprostými slovy a vychytralostmi, před kterými můžete varovat a hrozit jak chcete, stejně nic nedokážete. Dítě to nasaje jak savý papír. Vliv prostředí na člověka, to je obrovský pán, který nečekaně snadno získá pro sebe. Někdo se dostane mezi lidi, mezi kterými je normální podplácet, uplácet a šidit a jen chvíli dokáže zůstat stranou. Brzy se i na něm podepíše prostředí, do kterého vstoupil. Celit tomu všemu a zůstat nedotknutý, to chce sílu. Podobně to je tehdy, když se jedni shodnou na tom, že se jim druzí lidé z nějakého důvodu nelíbí. Zárodek třídění lidí, kastování, pohrdání jedněch druhými je na světě. Proto, když Ježíš zdůrazní, že Bůh je náš/váš jediný Pán, pak říká, že nelze žít pod jiným pánem než

jím, nechce-li člověk načichnout vším možným svinstvem, které se kdy z všelijakých, sobeckých a zlých pohnutek na různých místech objevuje.

Druhá věta je, aby člověk toho jediného pána miloval ze všech sil. To je ta obrana, to je obrana pro vás tady, ale i pro nás všude jinde – hradba, která chrání před tím, aby člověk nepodlehł škodlivým vlivům okolí. Tou hradbou je jistota, že věrné a milující přilnutí k Bohu, k jedinému dobrému pánu lidského života, je způsob, jak se co nejvíce vyvarovat jakési vnitřní nepevnosti, která člověka táhne pokaždé jinam podle toho, jak se mu co kde namane. Naděje pro všechna místa, kde zuří vášně a kde se lidé vzájemně sváří a střetávají, spočívá v tom, že se jejich vnitřní síla zocelí a zůstane nedotčena, i kdyby je lákalo cokoliv jiného. Milování Boha to je preventivní ochrana a počátek budoucího života ve smíru a v pokoji. Jiné metody ztroskotávají, protože budou neustále stát jen na tom, co rozděluje. Jste křesťané, pamatujte na toto zadání, tuto velikost Kristova ustanovení. Je to recept s naprosto praktickými důsledky. A budete-li těmi, kdo tento recept budou věrně používat a svorně se jej budete

držet, výsledky poznáte. Jen se nenechte zvíkat a strhnout!

Třetí slovo pak z toho vyplývá – je to slovo o milování bližního jako sama sebe. Jde to špatně všude tam, kde už je mezi lidmi vraženo mnoho klínů. Pokud se nemýlím, stalo se tak i tady. Lidské společenství měst, obcí, regionů je rozstípano na mnoho kousků, které vzájemně už nic nespojuje než vzájemný střet, svár a revnivost. O lásce k bližnímu tady sotva může být řeč. Před Kristem ale platí otázka – má to tak být? A jak dlouho to má tak zůstat? Komu to tak vyhovuje? Kdo to téměř záměrně vyvolává a přizívuje?

Vy vyznavači Kristovi, na vás je v této chvíli nakládáno hrozně moc. Ovšem také hodně moc můžete dokázat. Neříkám, že hned, ale soustavným zdůrazňováním toho, že hádky, rozbroje, ani vítězství jedněch nad druhými k ničemu dobrému nejsou, k ničemu nevedou. Vy máte tvořit společenství, ve kterém není ani bílý ani černý, gádža nebo Rom, dělník nebo inženýr, všichni jste Kristovi, Kristus za vás zemřel, abyste mohli v pokoji a dobru žít. A vy máte být svědky toho, že s Boží pomocí vytla

ujete z vašeho soužití to, co je dnes tak otravuje. Chce to čas, chce to výdrž, chce to stát na Kristu s vědomím a vírou, že zkrátka každé oplácení, každé podlehnutí nenávisti okolí, jsou věci, které oddalují okamžik smíření. Následně i praktické řešení problémů, které se ukazují jako dlouhodobě neřešené nebo příležitostně zneužitě. Opírejte se o duchovní, kteří vám zvěstují Kristovo evangelium a povzbuzují odhodlání být a zůstat Kristovými svědky. Připomínejte si velké osobnosti světových dějin, které dokázaly svého času nemožné – Martina Luthera Kinga, který přivedl černochoy k uznání od druhých tak, že dneska si již nikdo ani nevzpomene na to, co ještě před padesáti lety bylo jinak; Mahátma Gándhího, který nenásilným způsobem přivedl svou zemi ke svobodě a nezávislosti.

Nestane se nic dobrého, když vy opustíte tento úkol: nesení vyznání, že Bůh je váš jediný Pán a jiných není, že jej věrně milujete a díky tomu můžete budovat mosty důvěry k druhým lidem. S vámi je spojováno mnoho, vy jste základnou budoucího pokoje na severu Čech, a je to tak stejně i jinde, protože v řadě stovek míst hrozí podobné věci.

My, kdo vás přijíždíme jen navštívit, tak dáváme najevo, že kráčíme s vámi, modlíme se za vás, prosíme Boha o dostatek sil pro vás stejně jako pro uzdravení všech těch, kdo sprádají nekalé plány rozdělování a ke zlu vedoucích vášní. Jsme s vámi právě proto, že

ve slovech, kterými oslovil Ježíš svou dobu, vidíme jediný zárodek k překonání zla v době naší. Buďte požehnanými spolupracovníky na Božím díle pokoje a neste dál jeho požehnání! Bůh vaši věrnost a lásku dotáhne k cíli! Amen